

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010367
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211010367.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému E. N., pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona o odvolaní obžalovaného E. N. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 26.10.2012, sp. zn. 1T/90/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.01.2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

E. N., narodený XX.XX.XXXX v I. E., trvale

bytom W. č. XXX, okres Q., t. č. P.

I.,

o d s u d z u j e

Podľa § 199 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného poriadku (po nezistení žiadnej, v ustanovení § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej ani v ustanovení § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. N. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ a § 127 odsek 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. januára 2011 v čase medzi 09.30 hod. až do 10.30 hod. v N. na Z. ulici v spálni bytu poškodenej č. XX, ktorý sa nachádza vo vchode č. X obytného domu, násilím donútil k súložiu svoju bývalú družku S. X., narodenú X. W. XXXX a to tým spôsobom, že ju hodil na posteľ, násilím jej stiahol nohavice, kuchynským nožom jej rozrezal body a nohavičky a napriek tomu, že sa poškodená slovne i fyzicky bránila tak, že sa ho snažila od seba odsotiť, kopala nohami, ktorými sa pokúšala odtlačiť obžalovaného, tento si kľakol na jej nohy a chytil jej obe ruky, ktoré jej potom uvoľnil a vsunul svoje prsty do jej vagíny a keď sa ho poškodená znovu snažila od seba odsotiť, udrel ju pästou do čeluste, oboma rukami ju vyfackal, chytil ju za krk a stískal je hrdlo, potom ju priláhol svojím telom, rozťahol jej nohy a začal ju obližovať na jej genitáliách. Keď sa po čase poškodenej podarilo ho od seba odtlačiť, na chvíľu upustil od svojho konania, začal ju prosiť, aby znovu obnovili svoj skorší vzťah druhu a družky a keď sa na krátky čas vzdialil od poškodenej, táto to využila na to, aby sa obliekla. Po chvíli sa však obžalovaný vrátil, znovu sa k nej začal správať agresívne, opäť ju sotil na posteľ, znovu je vyzliekol, nohavice, nohavičky i ponožky a hoci sa poškodená snažila brániť, nemala na to už dosť síl a obžalovaný na nej napokon vykonal súlož, pričom poškodená pri tomto útoku utrpela zranenia a to opuch v oblasti sánky vpravo, krvné podliatiny po hmatoch na vnútorných stranách oboch stehien a škrabance na zadnej časti tela.

Za to bol obžalovanému podľa § 199 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Tr. zák., § 37 písm. g/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie sám obžalovaný i prostredníctvom svojej obhajkyne. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil v niekoľkých písomných podaniach, ktoré obsahujú jeho obhajobné námietky v konaní pred súdom I. stupňa a súčasne v písomných dôvodoch svojho odvolania namietal zaujatosť súdu, najmä jednej z prísediacich. Vytykal porušenie práva na obhajobu a nespravodlivý súdny proces s tým, že súd sa v rozsudku nezaoberal jeho obhajobou a dôkazmi, ktoré svedčia o jeho nevine, predovšetkým vytykal, že neboli vykonané dôkazy, a to najmä konfrontácia medzi ním a poškodenou, neboli odobraté vzorky zo šiat a osobných vecí poškodenej. Namietal taktiež postup orgánov činných v trestnom konaní, najmä vyšetrovateľky, ktorá sa vyjadrila pred jeho advokátkou v tom smere, že poškodenej neverí. Vytyka neodôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa a namieťa nerešpektovanie ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. por. V ďalších písomných podaniach poukazuje na osobu poškodenej a opisuje 15-ročné spolužitie medzi ním a poškodenou a najmä poukazuje na to, že sa voči poškodenej nesprával urážlivo a ponižujúco, mali šťastné spolužitie. Poukázal na zatajovanie nového vzťahu zo strany poškodenej a na jej zdravotné problémy. Navrhol vypracovať znalecký posudok na osobu poškodenej a nový znalecký posudok na jeho osobu, navrhol vypočuť ako svedka syna poškodenej, ktorý zmenil názor a ďalej bude vypovedať v jeho prospech, preskúmať práceneschopnosť poškodenej a vypočuť ďalších svedkov, ktorí preukážu jeho obhajobné tvrdenia.

Obhajkyňa obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania taktiež poukázala na porušenie základných zásad trestného konania, na porušenie Ústavy SR a Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o ľudských právach. Vytkla súdu I. stupňa, že konanie viedol v duchu prezumpcie viny obžalovaného a dôkazy navrhnuté v prospech obžalovaného a priori odmietal, resp. ich vykonal oneskorene. Vytyka súdu I. stupňa, že rozsudok je postavený na skutočnosti, že obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 28.01.2011 poprel spáchanie skutku a poprel aj súlož s poškodenou. V prítomnosti ani jedného z obhajcov vypočutý nebol, snáď až na hlavnom pojednávaní. Súd I. stupňa svoje rozhodnutie oprel výlučne o tvrdenie poškodenej, napriek lekárskej správe MUDr. Františka Tótha. V konaní sa preukázalo, že poškodená klamala v nepodstatných veciach, napríklad ohľadne exekučného konania, resp. ohľadne existencie nového partnera a s týmto sa súd nevysporiadal. Zranenia poškodenej mohli vzniknúť, už len vzhľadom na ich sfarbenie, pred skutkom, a navyše neboli preukázané zo strany poškodenej žiadne známky vážne mieneného aktívneho odporu, čo je predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty zločinu znásilnenia. Vytkla súdom, že sa vznesenou námietkou zaujatosti nezaoberali dôkladne. Vzhľadom k tomu, že ani jeden priamy dôkaz, okrem výpovede poškodenej, o údajnom násilí neexistuje, možno hovoriť len o súložiu a i trest, ktorý bol obžalovanému uložený, je síce tabuľkovo správny, avšak vzhľadom na osobnosť

obžalovaného, je neprimerane prísny. Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. a rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. por..

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a uviedla, že poukazuje na osobu poškodenej v tom smere, že nebolo dostatočne zisťované ako vznikli modriny na tele poškodenej, tieto jej mohol spôsobiť aj nový partner, keďže nie sú známe jej sexuálne praktiky s novým partnerom. Na dokreslenie nevierohodnosti výpovedí poškodenej poukázala, že bolo preukázané, že táto v niekoľkých prípadoch klamala alebo zavádzala, pričom poukázala na jej dlhy voči sociálnej poisťovni a VŠZP a to vo výške asi 1 200,- eur, čo zodpovedá údajnej výške nezaplateného výživného zo strany obžalovaného na spoločné dieťa. Poukázala na to, že poškodená obdobným spôsobom odpudila aj svojho predchádzajúceho partnera a situácia sa medzi ňou a obžalovaným zmenila práve v mesiaci december 2010, keď obžalovaný už nevedel zabezpečiť jej finančné nároky. V konečnom dôsledku Vianoce 2010 strávili spoločne. Poukázala na to, že novým partnerom poškodenej je súkromný podnikateľ, ktorý zabezpečuje jej vysoké finančné nároky. V prípade uznania viny obžalovaného namietla výšku uloženého trestu a navrhla u obžalovaného použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodiť, alternatívne v prípade uznania viny navrhla uložiť obžalovanému primeraný trest s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák..

Obžalovaný E. N. predniesol dôvody odvolania obsahovo zhodné s jeho písomnými podaniami, pričom uviedol, že nie je agresívnej povahy, má úctu k ženám, nikdy sa nič podobného nedopustil ani vo vzťahu k iným osobám a poukázal na neobvyklé správanie poškodenej v tom smere, že po tom, čo mala byť údajne znásilnená sa ním nechala odvieť k lekárom, naspäť domov na pobalenie vecí, poslala ho do obchodu, mala ho na druhý deň zavolať a pod. E., aby bol opätovne preskúmaný znaleckým dokazovaním jeho psychický stav a v tomto smere namietol aj závery znaleckého posudku Dr. W.. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch. Skutkový stav považuje za správne zistený a v tomto smere odkázal na objektívne dôkazy, na ktorých zistenie skutkového stavu založil aj okresný súd a uložený trest považuje za zákonný. Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 ods. 1 Tr. por., ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por..

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil v zmysle § 168 odsek 1 Tr. por., keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s tvrdeniami obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Okresný súd, v súlade s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, zistil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozsudku v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por..

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pričom tak dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, pretože trestná činnosť je mu preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodenej, s výpoveďou ktorej korešpondujú aj ďalšie vykonané dôkazy. Ide o dôkazy, ktoré podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral súd I. stupňa a na ktoré krajský súd poukazuje a ktoré vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného. Výpovedi poškodenej zodpovedajú aj skutočnosti zistené pri obhliadke miesta činu a dôkazy zaistené na mieste činu a to vecné stopy- biologické stopy vyhodnotené znaleckým dokazovaním Kriminalistického a expertízneho ústavu v Bratislave a v súvislosti s ktorými možno hodnotiť jej výpoveď ako logickú, bez spochybňovania jej hodnovernosti. Výpoveď poškodenej je v neposlednom rade podporená aj lekáorskými správami a výpoveďami lekárov o jej zraneniach, pričom nie sú to zranenia, ktoré by mala mať poškodená spôsobené v oblasti genitálií a na neexistenciu ktorých obhajoba poukazuje, avšak ide o zranenia, ktoré vznikli na tele poškodenej práve v súvislosti s násilím voči jej osobe zo strany obžalovaného za účelom dosiahnutia súložie. Existencia týchto zranení a mechanizmus ich vzniku nie je žiadnym dôkazom spochybnený. Navyše treba poukázať na úvahy súdu I. stupňa, v ktorých poukazuje na skutočnosti, ktoré nasvedčujú hodnovernosti výpovede poškodenej a na jeho úvahy v tom smere, prečo neakceptoval obhajobné námietky, že poškodená si útok na svoju osobu vymyslela a naplánovala. Krajský súd má tieto úvahy súdu I. stupňa za logické a dôkazy produkované tak pred orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj súdom I. stupňa, za takú ucelenú reťaz priamych dôkazov, z ktorých nemožno vyvodit' iný záver než ten, že skutok sa stal a skutok spáchal obžalovaný a to bez dôvodných pochybností. Navyše tieto priame dôkazy korešpondujú aj s dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní a to so záverom znalca z odboru psychológie o charaktere osobnosti obžalovaného a jeho správaní sa v partnerských vzťahoch. Pokiaľ sa obžalovaný dožaduje vykonania nového znaleckého posudku z odboru psychológie, na takýto postup, vzhľadom na zákonnosť vykonaného dokazovania nie je žiaden dôvod.

Vzhľadom na vyššie uvedené, aj krajský súd mal zavinenie obžalovaného za dostatočne preukázané a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ a § 127 odsek 5 Tr. zák. a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Okresný súd v napadnutom rozsudku náležite a veľmi podrobne odôvodnil svoje skutkové zistenia ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť napadnutého rozsudku, ktorú si v plnom rozsahu osvojil.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd nevyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák.. Nedostatočne prihliadol najmä na osobu obžalovaného a okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný. Neprihliadol najmä na skutočnosť, že v prípade osoby obžalovaného ide o osobu doposiaľ žijúcu riadnym životom a skutku sa síce dopustil v byte iného, avšak práve s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný konal v rozrušení vyvolanom konfliktným stavom z rozpadu dlhodobého partnerského vzťahu s poškodenou, z ktorého sa navyše narodilo maloleté dieťa, k poškodenej mal citovú väzbu a psychicky nezvládal všetky okolnosti a skutočnosti súvisiace práve z rozchodu s poškodenou, krajský súd túto okolnosť vyhodnotil ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody i s ohľadom na tú skutočnosť, že konanie obžalovaného je nutné prísnejšie právne

posúdiť, práve s ohľadom na skutočnosť, že konania sa dopustil voči bývalej družke. Z týchto dôvodov preto použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom (spodná hranica sedem rokov) by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Z týchto dôvodov krajský súd preto neprihliadol u obžalovaného na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. g/ Tr. zák., keďže byt, v ktorom sa skutok stal, sa síce formálne nachádzal v osobnom vlastníctve poškodenej, avšak obžalovaný sa musel z bytu odsťahovať ani nie mesiac pred spáchaním skutku a v byte mal ešte aj osobné veci.

Krajský súd preto za zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste uložil obžalovanému S.. N. podľa § 199 ods. 2 Tr.zák. a § 38 ods. 2 Tr.zák. a za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody 5 rokov a na výkon tohto trestu ho v súlade s kritériami ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok